

Düş Gücünde Pupa Yelken Satırlar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Nisan 2020

Bir güruhun isyanıydı, yâd edilesi dünün da kabrinde ıslak bir el, ölümü avuçlayan ve şiirler dilendik: ilhamdan sarkan ipe tutunduk anbean sözcüklerin vakur ıssızlığında dar penceresinde ömrün deryadan sandık şiir meclisini.

Yorgun bir atın yelesiydi şairin tırnakları ile kazıdığı kahır meclisi: aşkın da başat varlığında küredığımız günü düne armağan ettik ve sular aştık çöller geçtik bir geçmedi ömrün girdabı.

Mevsimler biledik
Düş gücünde pupa yelken satırlar
Mektepli bir kız gibi
Sırtını yasladığı dağdan inmedi
Hüznün muadili.

Belki seviyesiz bir alıntı idi
Aşka kürek çeken
Kollarında yıldız dolu
Maviden bir ırmak
Gölgesine ihanet eden insanoğlu.

Titreşen her rengin de vardı bir ruhu
Kuvveti tükenen bir düşte
Saklı heceler
Yürek illa ki teftişte
Gün doğmadan doğdu yalanlar
Bazen sudan sebeplerle varlığı yuhalayın.

Latif bir esinti kimi zaman
Düş kebirinde yan gelip yatan o yaslı ada
Karadan ayrı düştük bir kez
Vadesi dolan her akıntı idi
Geride iz bırakan
Tıpkı çağlayan yüreğin hümayunu
Tedbiri elden bırakmadan arşınladık da tüm yolları
Ta ki çıkmaza düşen bir yaprak misali...

Ayracı ölümdü belki de ardıç kuşunun
Yükü her fasılda bilindik
Görmeden de sevip şart koşanın
İnkârı kaldı geride:
İdamı elinden mevsimin
Bir satıra daha tanıklık etti mi Zühre yıldızı
Karışan ihanete ters düşen bir itiraf
Bozmadan içini
Kimi zaman yalın ayak düşecekti yola.

Zanların tutuşan nefsinde
İnadında tutunmaksızın nefessiz kalana kadar
Belki de infilak edecekti yürek
Kabrinde ziyaretini tamamlayan şiirin nezdinde.